

Ministerstwo (urząd centralny)	Przedsiębiorstwa	Procent pokrycia normatywu fundusza- mi własnymi i pasy- wami stałymi
9. Ministerstwo Sprawiedliwości	Wydawnictwo Prawnicze	30%
10. Ministerstwo Kultury i Sztuki	przedsiębiorstwa obrotu towarowego i wydawnicze	30%
11. Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej	przedsiębiorstwa obrotu towarowego wymienione w § 10 uchwały nr 347 Rady Ministrów z dnia 4 października 1960 r. w sprawie planowania i gospodarowania zapasami w jednostkach gospodarki uspołecznionej pozostałe przedsiębiorstwa obrotu towarowego i przedsiębiorstwa wydawnicze	50% (od 1962 r. — 60%) 30%
12. Ministerstwo Oświaty	przedsiębiorstwa obrotu towarowego i wydawnicze	30%
13. Centralny Urząd Geologii	Wydawnictwa Geologiczne	30%
14. Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki	Polskie Biuro Podróży „Orbis”	normatyw towarów i artykułów spożywczych — 30%; pozostałe składniki normatywu — 85%
15. Komitet Drobnej Wytwórczości	Centrala Techniczna Składnica Odpadów Hutniczych oraz Biuro Obrotu Maszynami i Surowcami	50% (od 1962 r. — 60%) 30%

Uwaga: W przedsiębiorstwach obrotu towarowego częściowe pokrycie normatywu dotyczy tylko towarów, a w przedsiębiorstwach wydawniczych — wyrobów gotowych; pozostałe składniki normatywu w tych przedsiębiorstwach są pokrywane w pełni funduszami własnymi i pasywami stałymi.

116

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 lutego 1961 r.

w sprawie weryfikacji zysków i strat niektórych przedsiębiorstw państwowych.

Na podstawie § 54 ust. 3 i § 77 ust. 1 uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych i ich zjednoczeń objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 91, poz. 411) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy przedsiębiorstw określonych w § 1 oraz w §§ 70 i 78 uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych i ich zjednoczeń objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 91, poz. 411), zwanej w dalszym ciągu „uchwałą nr 387”.

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu użyto określenia:

- 1) „uchwała nr 187” — oznacza ono uchwałę nr 187 Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski Nr 58, poz. 278);

- 2) „zarządzenie Ministra Finansów z dnia 5 stycznia 1960 r.” — oznacza ono zarządzenie Ministra Finansów z dnia 5 stycznia 1960 r. w sprawie badania i zatwierdzenia sprawozdań finansowych przedsiębiorstw państwowych i udziału przedstawicieli organów finansowych i banków w tych czynnościach (Monitor Polski Nr 3, poz. 13);

- 3) „sprawozdanie finansowe” — oznacza ono bilans, rachunek strat i zysków oraz sprawozdania w zakresie kosztów, sprzedaży itp. sporządzane przez przedsiębiorstwa zgodnie z instrukcjami Ministerstwa Finansów, Głównego Urzędu Statystycznego oraz właściwych ministrów w sprawie finansowej sprawozdawczości statystycznej.

§ 3. Weryfikacji podlegają zyski i straty przedsiębiorstw wykazane w sprawozdaniach finansowych sporządzonych na koniec roku (kalendarzowego lub gospodarczego), których

prawidłowość została stwierdzona zgodnie z wymaganiami określonymi w § 3 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 5 stycznia 1960 r.

§ 4. 1. Weryfikację zysków i strat przedsiębiorstw przeprowadzają komisje weryfikacyjne powołane w trybie określonym w § 34 uchwały nr 187. Jeżeli stosownie do § 33 ust. 3 pkt 2 uchwały nr 187 nie powołuje się biegłych i komisji weryfikacyjnej, weryfikację zysków i strat przedsiębiorstw przeprowadza jednostka lub organ sprawujący bezpośredni nadzór nad przedsiębiorstwami.

2. Do weryfikacji zysków i strat mają odpowiednio zastosowanie przepisy §§ 13 i 29 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 5 stycznia 1960 r.

§ 5. 1. Weryfikację zysków i strat przedsiębiorstw dla dokonania odpisów na fundusz rozwoju przedsiębiorstw i fundusz rezerwowy zjednoczeń przeprowadza się zgodnie z zasadami określonymi w §§ 54 i 60 uchwały nr 387.

2. Wyniki weryfikacji zysku lub straty przedsiębiorstwa należy zamieścić w protokole, w którym wykazuje się w szczególności:

- 1) zysk niezależny od działalności przedsiębiorstwa, osiągnięty wskutek zmian, o których mowa w § 14 ust. 2 uchwały nr 387, a także zmian metodologicznych i organizacyjnych wprowadzonych przez jednostki nadrzędne;
- 2) zysk nieprawidłowy, osiągnięty w sposób naruszający obowiązujące przepisy (§ 54 ust. 4 uchwały nr 387) oraz w sposób naruszający interes społeczny; za zysk osiągnięty w sposób naruszający interes społeczny uważa się zysk osiągnięty w przypadkach określonych przez właściwych ministrów stosownie do § 54 ust. 3 uchwały nr 387; za przypadki naruszające interes społeczny uważa się w szczególności:
 - niedotrzymywanie receptur lub technicznych warunków produkcji ustalonych zgodnie z zarządzeniami właściwych ministrów bądź jednostek nadrzędnych, powodujące uszczerbek interesów odbiorców,
 - niedokonywanie planowanych remontów, powodujące utrzymanie w złym stanie budynków, maszyn i urządzeń lub ich niszczenie,
 - niedokonywanie planowanych nakładów na bezpieczeństwo i higienę pracy,
 - preferowanie produkcji wyrobów wysoko rentownych z naruszeniem założeń planu i z jednoczesnym uszczerbkiem dla zaopatrzenia rynku i innych przedsiębiorstw,
 - niewykonanie zadań planowych w zakresie poprawy jakości wyrobów i opakowań;
- 3) wynik prawidłowy (zysk lub stratę) obliczony przez odjęcie od sprawdzonego zysku bilansowego lub dodanie do sprawdzonej straty bilansowej (§ 3) zysku niezależnego od działalności przedsiębiorstw (pkt 1) oraz zysku nieprawidłowego (pkt 2).

3. Wysokość zysku niezależnego od działalności przedsiębiorstwa (ust. 2 pkt 1) oraz zysku nieprawidłowego (ust. 2 pkt 2) należy uzasadnić odpowiednio szczegółowym obliczeniem opartym na dokumentach lub zapisach ewidencji księgowej.

4. Jeżeli szczegółowe obliczenie wymaga nakładu pracy niewspółmiernie dużego w stosunku do wysokości zysku niezależnego lub nieprawidłowego, obliczenie tych zysków może być dokonane szacunkowo. Metodę zastosowaną do szacunkowego ustalenia zysku niezależnego lub nieprawidłowego należy omówić w protokole (ust. 2).

5. Zmiany cen, taryf, stawek i innych czynników powodujące powstanie zysku niezależnego od działalności przedsiębiorstwa (ust. 2 pkt 1) ustala się przez porównanie ich wysokości rzeczywistej w okresie objętym sprawozdaniem finansowym z wysokością obowiązującą dla sporządzania planu na ten okres.

§ 6. 1. W celu ustalenia prawidłowych odpisów na fundusz rozwoju przedsiębiorstw, fundusz rezerwowy zjednoczeń i wpłat z zysku do budżetu — przedsiębiorstwa obowiązane są sporządzać szczegółowe obliczenie korekty wyniku bilansowego (§ 5) wykazanego w sprawozdaniach finansowych sporządzonych na koniec roku (kalendarzowego lub gospodarczego).

2. Obliczenie korekty wyniku bilansowego dla dokonania odpisów na fundusz rozwoju przedsiębiorstw, fundusz rezerwowy zjednoczeń i wpłat z zysku do budżetu (ust. 1) przedsiębiorstwa przesyłają wraz ze sprawozdaniami finansowymi w terminach ustalonych właściwymi przepisami dla sprawozdań rocznych:

- 1) jednostkom organizacyjnym sprawującym bezpośredni nadzór nad przedsiębiorstwami,
- 3) wydziałom (oddziałom) finansowym prezydiów właściwych dla przedsiębiorstw rad narodowych,
- 3) oddziałom banku finansującego działalność eksploatacyjną.

§ 7. Korektę wyniku bilansowego dla dokonania odpisów na fundusz zakładowy przeprowadzają przedsiębiorstwa zgodnie z zasadami ustalonymi w ustawie z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78).

§ 8. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 9 marca 1959 r. w sprawie weryfikacji zysków i strat przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski Nr 29, poz. 136), z tym że ma ono zastosowanie przy weryfikacji zysków i strat za rok 1960.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1961 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

117

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 lutego 1961 r.

w sprawie rozliczeń z budżetem centralnym z tytułu zysków i strat niektórych przedsiębiorstw, zjednoczeń i ministerstw w roku 1961.

Na podstawie § 77 ust. 1 i w związku z § 79 uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw

przemysłowych i ich zjednoczeń objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 91, poz. 411) zarządza się, co następuje: